

औत्सुक्यमेवाहद्वयेन काश्चिदिति विपर्यक्विपरीतधृतानिवस्त्राणिभूषणानिचयाभिस्ताः युगुलेषुधार्येषुकुण्डलकंकणादिषुएकंविस्मृत्यसमीयुः
कृतमेकमेवपत्रययोस्तेश्रवणेयासां एकमेवनूपुरंचरणाभरणंयासांताश्चताश्च नाङ्का अनङ्काएकस्मिन्नेवलोचनेअंजनंनिधायेत्यर्थः॥ २५॥ तद्वो
जनंत्यक्ता अभ्यज्यमानाःसखीभिः क्रियमाणेतैलाभ्यंगाः अकृतस्नानाः अर्भवालकंअपोह्यनिरस्य ॥ २६॥ प्रगल्भायाः लीलास्ताभिर्हसितानि
निरीक्षणानिचैतैः श्रियंरमयतीतिश्रीरमणः तेनात्मनावपुषातासांदृशामुत्सवंददत्मनांसिजहारा॥ २७॥ मुहुःश्रुत्वातद्रतचेतसः सद्यस्तंदृष्ट्वातस्यप्रेक्ष

काश्चिद्विपर्यग्धृतवस्त्रभूषणाविस्मृत्यचैकंयुगुलेष्वथापराः ॥ कृतैकपत्रश्रवणैकनूपुरानाङ्काद्वितीयंत्वपराश्च
लोचनम् ॥ २५ ॥ अश्रंत्यएकास्तदपास्यभोजनंअभ्यज्यमाना अकृतोपमज्जनाः ॥ स्वपंत्यउत्थायनिशम्य
निःस्वनंप्रपाययंत्योऽर्भमपोह्यमातरः ॥ २६ ॥ मनांसितासामरविंदलोचनःप्रगल्भलीलाहसितावलोकैः ॥
जहारमत्तद्विरदेद्रविक्रमोदृशांददच्छीरमणात्मनोत्सवम् ॥ २७ ॥ दृष्ट्वा मुहुःश्रुतमनुद्रुतचेतसस्तंतत्प्रेक्षणो
त्स्मितसुधोक्षणलब्धमानाः ॥ आनंदमूर्त्तिमुपगुह्यदृशात्मलब्धं हृष्यत्वचोजहुरनंतमरिंदमाधिम् ॥ २८ ॥
प्रासादशिखरारूढाः प्रीत्युत्फुल्लमुखांबुजाः ॥ अभ्यवर्षन्सौमनस्यैः प्रमदाबलकेशवौ ॥ २९ ॥ दध्यक्षतैः सो
दपात्रैः स्रग्गंधैरभ्युपायनैः ॥ तावानर्चुः प्रमुदितास्तत्रतत्रद्विजातयः ॥ ३० ॥ ऊचुः पौरा अहोगोप्यस्तपः कि
मचरन्महत् ॥ यात्येतावनुपश्यंतिनरलोकमहोत्सवौ ॥ ३१ ॥ रजकंकंचिदायांतंरंगकारंगदाग्रजः ॥ दृष्ट्वाऽया
चतवासांसिधौतान्यत्युत्तमानिच ॥ ३२ ॥ देह्यावयोः समुचितान्यंगवासांसिचार्हतोः ॥ भविष्यतिपरंश्रेयोदा
तुस्तेनात्रसंशयः ॥ ३३ ॥ सयाचितोभगवतापरिपूर्णेनसर्वतः ॥ साक्षेपंरुषितः प्राहभृत्योराज्ञः सुदुर्मदः ॥ ३४

णंचोत्स्मितंचतदेवसुधातयाउक्षणंसेचनंतेनलब्धोमानोयाभिस्ताः दृशाउद्घाटितेननेत्रद्वारेणात्मनिमनसिलब्धंप्राप्तंपरिष्वज्यतदप्राप्तिजनितमनं
तमाधिमानसीव्यथांजहुः हेअरिंदम निर्जितकामेति संबोधनंशृंगाररसेनिमग्नोमाभूरिति ॥ २८ ॥ सौमनस्यैः शोभनगंधकुसुमसमूहैः शोभनमनो
भावैर्वा ॥ २९ ॥ ३० ॥ पौराः पुरस्त्रियः ॥ ३१ ॥ रजकोवस्त्रनिर्णेजकः सएववस्त्राणांरंगमपिकुर्वन्नरंगकारः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ रुषितः कुपितः ॥ ३४ ॥